

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 21/04/2026.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 407: Trong mạng không có thì vẫn có thể có

Những nhà đoán mạng cho rằng định số đã an bài, như vậy trong mạng không có, thì nhất định không có. Tuy nhiên, trong Phật pháp, lại có cách để thay đổi vận số. Câu chuyện điển hình của Viên Liễu Phàm đã cho thấy điều đó. Viên Liễu Phàm đã được đoán mạng là số không con, không làm quan, không có tuổi thọ, không cách gì thay đổi. Tuy nhiên, khi ông gặp được Văn Cốc Thiền Sư, Thiền Sư đã chỉ dạy ông cách cải tạo vận mệnh.

Trong bài học hôm nay, Hòa Thượng chỉ dạy rằng cách cải tạo vận mệnh chính là tặng quà, là bố thí. Biết được điều này rồi, chúng ta hãy tích cực thực hành. Chúng ta có tiền tài, có năng lực, có tài năng, có sức khỏe thì chúng ta hãy bố thí tiền tài, bố thí năng lực, tài năng hay cống hiến sự lao tác, lao nhọc của mình. Vừa qua, sức người, sức của đã hợp lại để chúng ta tổ chức thành công một ngày gắn kết yêu thương cho 800 em học sinh tại Thái Bình.

Việc cải tạo vận mệnh nơi Phật pháp chính là bố thí và nhờ học Phật lâu ngày, chúng ta mới có thể lý giải, thấu hiểu được việc này. Bố thí gồm bố thí tài, bố thí vô úy, bố thí pháp. Trong Lục độ Ba La Mật của Bồ Tát là bố thí đứng đầu các hạnh. Đó là bố thí nội tài, bố thí ngoại tài, bố thí phiền não tập khí xấu ác của chính mình. Bố thí đáo bỉ ngạn chính là bố thí phiền não tập khí phiền não của mình. Còn nếu chỉ dừng ở bố thí nội tài, bố thí ngoại tài thì chưa phải là đáo bỉ ngạn.

Thầy bói, nhà đoán mạng thường đưa ra phán đoán về cuộc đời của người thế gian và thường thì, không ai có thể thay đổi được số phận. Tuy nhiên, khi đã học Phật pháp, chúng ta biết rằng vẫn có phương pháp để thay đổi. Khi tôi ở tuổi thanh niên, đời sống của tôi rất đơn thuần, tẻ nhạt, chẳng có một dấu ấn gì. Mãi đến khi sắp thành thân thì mẹ tôi mới nói là nếu tôi lấy người vợ này thì hai vợ chồng sẽ tàn tật. Vận số của tôi thê thảm đến mức như vậy xong lúc đó, tôi chẳng biết làm sao.

Tuy nhiên, mọi chuyện đã thay đổi sau khi tôi gặp được đĩa giảng của Hòa Thượng, phiên dịch đĩa giảng của Ngài và làm theo Ngài. Ngài cũng đơn độc ở xứ người, không thân phận, không tiền tài thậm chí không tài năng, vậy mà Ngài có thể làm thay đổi cuộc đời một cách ngoạn mục. Nguyên nhân là vì Ngài đã nghe lời làm theo lời chỉ dạy của thầy mình. Đó là phát tâm bồ đề pháp. Ngài hỏi làm thế nào để tu phước thì thầy của Ngài đã chỉ ra rằng phải phát tâm hoằng pháp lợi sanh, vì lợi ích của tất cả chúng sanh không phải vì mình. Suốt 30 năm ở nhà cư sĩ, Ngài chưa từng gián đoạn công việc này. Sự kiên trì của Ngài là tấm gương cho chúng ta học tập. Việc gì cũng vậy, không dừng mãi, không kiên trì thì không thể thành công. Bản thân tôi, hơn 2000 giờ đều là phải cố gắng từng ngày, duy trì việc dậy sớm, lễ Phật, học tập theo Hòa Thượng, thật ra chẳng có kỳ tích gì, chỉ là hướng đến Hòa Thượng mà học tập.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu bạn vì chính mình thì không có phước báu, không có tuổi thọ.”*** Phát tâm hoằng pháp lợi ích chúng sanh là điều cần thiết trong thời đại hiện nay. Hoằng pháp lợi sanh không phải chỉ là đăng đàn thuyết pháp mà bất kỳ việc gì lợi ích cho chúng sanh như chia sẻ vài điều về chuẩn mực của Thánh Hiền, của Phật, của Bồ Tát thì đều được xem là hoằng pháp lợi sanh. Ví dụ như khi đi dự tiệc, gặp mặt bạn bè hoặc người thân thì chúng ta nên làm người dẫn đầu câu chuyện. Mọi người thường sẽ nói những lời nói dư thừa và việc dẫn đầu câu chuyện sẽ giúp chúng ta chuyển cuộc đối thoại giữa mọi người sang hướng nói về những chuẩn mực của người xưa, của Phật và Bồ Tát. Có như vậy mới cảnh tỉnh được mọi người.

Câu chuyện của chúng ta nên nhắc tới những tấm gương đức hạnh, giáo huấn của Phật, Bồ Tát và Cổ Thánh Tiên Hiền. Việc làm này chính là hoằng pháp lợi sanh. Để làm tốt nhất công việc này, chúng ta phải tự hoàn thiện bản thân mình, phải luôn không ngừng học tập. Nhờ đó, khi có việc rồi, chúng ta mới có đủ năng lực giúp ích, phục vụ chúng sanh. Về vấn đề này, Hòa Thượng từng cảnh tỉnh chúng ta: ***“Bạn nói bạn độ chúng sanh mà cơm bạn còn không biết nấu.”*** Trước đây, khi phiên dịch đĩa giảng của Hòa Thượng, trong lòng tôi luôn thôi thúc mình phải làm gì đó cho mọi người nhưng bản thân lại chẳng có chút năng lực nào. Tuy nhiên, sự thôi thúc đó đã giúp tôi tự dần hoàn thiện năng lực của mình.

Hòa Thượng cũng nhắc nhở rằng ngay đến cái tâm mà không khởi được thì làm sao có thể đi làm những việc phục vụ, lợi ích chúng sanh được. Tâm khởi tư duy, tư duy dẫn dắt hành động. Do đó, tâm mà không khởi thì chúng ta không có hành động cụ thể giúp chúng sanh. Khi còn ở đời, Hòa Thượng lúc nào cũng nỗ lực đào tạo tăng tài, đào tạo thế hệ tiếp nối. Ngài luôn tích cực khuyến khích mọi người phát tâm hoằng pháp lợi sanh, tiếp nối mạng mạch Phật pháp, tiếp nối mạng mạch chuẩn mực Thánh Hiền. Ngài từng nói: *“Bạn không đào tạo người sau thì cho dù đời bạn có làm bao nhiêu việc đi chăng nữa, thì sau khi bạn rời khỏi thế gian này, bạn chẳng khác nào một sự xác xơ”*. Giống như ở thế gian không có người nối dõi tông đường, ngày giỗ không ai cúng.

Chúng ta hiện tại đang nỗ lực sưu tầm, bổ sung và cho in bộ sách Những tấm gương đức hạnh Việt Nam. Tuổi trẻ ngày nay thích hưởng thụ, thích thỏa mãn tư dục, tư lợi, tư tình. Nếu không ai làm thì việc này sẽ dần mai một. Hòa Thượng nói: *“Người hiện đại, việc nghĩ trước tiên trong đầu họ là giàu sang, là tiền của nhưng tiền của từ đâu mà ra thì họ không cần biết. Thậm chí họ cho rằng nhờ tài năng, họ sẽ làm ra tiền của. Phật pháp nói với chúng ta thế gian và xuất thế gian đều không rời khỏi định luật nhân quả. Tiền tài là phước báu, vậy nhân là gì? Nhân là tu bố thí, tu cúng dường mà trong đời quá khứ chúng ta đã tu tích.”*

Tài năng có thể làm ra tiền của nhưng giữ được tiền và sử dụng được tiền hay không lại là việc khác. Hầu như buổi giảng nào, Hòa Thượng cũng nhắc chúng ta về việc tu bố thí. Ngài tiếp lời: *“Người thế gian có ai mà không liềm mạt đi kiếm tiền. Thế nhưng họ không hiểu được phương pháp kiếm tiền. Họ vận dụng cả tâm lực của mình để kiếm tiền nhưng lại không biết rằng tiền kiếm ra được phải nhờ trong mạng của họ có. Còn nếu trong mạng không có thì cho dù một xu cũng kiếm không ra. Đó là ở thế gian! Còn trong Phật pháp, tuy trong mạng không có thì bạn cũng có thể kiếm ra được. Đây mới chân thật là biết kiếm tiền. Dùng phương pháp gì để đạt được vậy? Đó là bố thí”*.

Chúng ta nói cho người khác đạo lý này, họ sẽ cho rằng đây là việc điên khùng vì đã nghèo, đã không kiếm ra tiền, lại còn tu bố thí. Hiện tại chúng ta đang bỏ ra sức người, sức của cho các trại hè. Trại hè một ngày yêu thương hôm chủ nhật vừa rồi, đã thu hút sự tham gia của hàng trăm thầy cô giáo, gây một sự ngạc

nhiên cho người bản địa rằng không biết nguyên nhân gì mà chúng ta bỏ ra một nguồn lực về tài chính và con người lớn như vậy? Họ không biết rằng chúng ta đang thực hành bố thí.

Hòa Thượng nói: ***“Bạn càng bố thí thì cái có được, bạn sẽ có càng nhiều. Rất rõ ràng là việc bố thí không thể nghĩ bàn được!”*** Khi tâm chúng ta mở rộng, cho đi thì tài vật từ nguồn tâm này sẽ cuộn cuộn chảy ra. Phải là chân thật bố thí, phải là chân thật cho đi thì mới đạt được kết quả này. Nếu cho đi trong tâm vụ lợi thì sai rồi. Việc bố thí là vi diệu, là thù thắng, là ngoài sức tưởng tượng. Trại hè gắn kết yêu thương ở Thái Bình, chỉ tính riêng tiền xe đã là con số biết nói, chưa nói tới tài vật, quà tặng và 20 suất học bổng hỗ trợ cho học sinh nghèo. Trại hè ở Thái Bình mới chỉ là chương trình đầu tiên trong số hơn 20 trại hè sẽ được tổ chức từ đây đến hết hè tại các địa phương như Điện Biên, Sóc Trăng, Yên Bái, Lào Cai. Địa phương càng xa thì sự di chuyển càng tốn kém vô cùng. Tuy nhiên, chúng ta chẳng vận động, chẳng kêu gọi xin ai. Thật đúng như Hòa Thượng nói bố thí thật bất khả tư nghì. Dù vậy, người thế gian không tin, không hiểu nên không chịu làm.

Hòa Thượng nói: ***“Năm xưa tôi bắt đầu học Phật, Đại sư Chương Gia nói với tôi rằng tôi thông minh, có trí tuệ nhưng không có phước báu. Trong đời quá khứ, có tu huệ nhưng không tu phước nên ngay đời này một chút phước báu cũng không có, trải qua đời sống rất khổ cực, hơn nữa còn đoản mạng. Vậy thì phải làm sao? Lão sư dạy cho tôi phải hoằng pháp lợi sanh vì tất cả chúng sanh, không phải vì chính mình. Nếu vì chính mình thì không có được phước báu và không có được tuổi thọ. Tôi rất nghe lời và tôi đã làm theo, thế là tôi học bố thí. Quả nhiên, khi tôi bắt đầu học làm bố thí thì tôi liền có phước báu, hơn nữa phước báu càng ngày càng lớn! Tuổi thọ của tôi không cầu mà tự nhiên được kéo dài!”***

Khi Hòa Thượng bắt đầu phát tâm hoằng pháp vì chúng sanh thì thời điểm này, tuổi thọ và phước báu của Ngài đều không có. Thế nhưng, vì chúng sanh có phước nên hiện tại tuổi thọ và phước báu của Ngài đều có được. Ngài sống lâu thì đều làm lợi ích cho chúng sanh. Nếu Ngài viên tịch rồi thì chúng sanh không được tiếp nhận Phật pháp. Cho nên Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta phải biết rằng, trong Phật pháp, vận mệnh có thể thay đổi được. Chúng ta muốn chính mình***

sống lâu phải tu bố thí vô úy, chính mình muốn nhiều của cải thì phải tu tài thí, chính mình muốn thông minh, trí tuệ thì phải tu bố thí pháp. Người thế gian ai cũng truy cầu tiền tài, thông minh trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu nhưng hồi đáp từ mong cầu này có được rất ít. Vì sao? Vì họ không biết tu nhân nên không có được quả báo!”

Hòa Thượng khẳng định: **“Càng bố thí thì càng có càng nhiều, thật không thể nghĩ bàn nhưng người thế gian lại không hiểu nên không tin, do đó, không chịu làm.”** Thậm chí người học Phật lâu năm mà còn không tin. Có người hỏi Hòa Thượng rằng sao pháp duyên của Ngài thù thắng vậy, Ngài trả lời rằng đi đâu cũng bố thí, tặng quà, đừng bao giờ gom góp của người ta, mong có được lợi lộc mà hãy đi đến đâu cũng nhường cái lợi cho người ta thì pháp duyên sẽ thù thắng, người ta sẽ mời mình.

Cho nên bài học hôm nay, Hòa Thượng dạy chúng ta rằng trong mạng không có, vẫn có thể có. Phật pháp dạy chúng ta tu bố thí chính là phương pháp cải tạo vận mệnh tốt nhất. Chúng ta chưa thật làm nên chưa có kết quả. Đó là nguyên nhân mà Hòa Thượng dặn chúng ta phải đọc Liễu Phàm Tứ Huấn 300 lần để thật hiểu, thật thấu thì mới thật làm./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!